

Van de WMO raad Tiel,

BIJLAGE bij brief Wmo-raad dd 9 okt.2017

aan Marsha Buuron, gemeente Tiel.

8 april 2017

Beste Marsha,

In je mail van 28 maart 2017 daag je ons uit om met een constructieve bijdrage te komen. Het is mooi dat je op voorhand er vanuit gaat dat we constructief werken. Of dat deze keer helemaal lukt, daar zijn we zelf nog niet zeker van. Wij, dat zijn in dit geval, Inge Laduc, Mark van Beek en Aad van Dijk.

Als deel van de WMO raad hebben we ons over de stukken gebogen. Het is een zeer uitgebreid geheel en wij hebben ervaren dat het zo uitgebreid is dat het ons onmogelijk is om een afgewogen oordeel te geven over de plannen om te komen tot een verbeterde aanpak van de mensen met psychische kwetsbaarheid. We hebben ervoor gekozen om enkele punten aan te stippen.

- 1. Bij de regionalisering die doorgevoerd gaat worden en waar in de stukken nog weinig woorden aan worden gewijd, hoort het bijna-gedwongen verhuizen. Dat proces is binnen de RIBW al gaande d.w.z. de plannen zijn er en de cliëntenraad is om advies gevraagd dus het zal niet meer lang duren voor de eerste verhuizingen beginnen. Voor de kwetsbare groep die het betreft is de uiterste voorzichtigheid van belang. Zeker als het verhuizingen betreft van de stad met haar faciliteiten naar gebieden in de dorpen eromheen waar veel minder mogelijkheden zijn.**
2. Wij komen in de stukken nergens aantallen tegen; over hoeveel mensen gaat het eigenlijk, hoeveel zouden er van beschermd wonen naar ambulante overgaan en hoeveel woningen moeten daarvoor beschikbaar zijn of komen ineens en verder op jaarbasis. Hoe streng zijn die regels voor ambulantisering en wie bepaalt wie wel en wie niet? Gescheiden huisvesten van verslaafden in zgn 'natte huizen' moet ook in de planning meegenomen worden, of blijven dezen in de centrumgemeenten? Welke normen/ kaders voor overgang naar Wlz/levenslang wonen met bescherming/ begeleiding worden afgesproken met de zorgkantoren?
3. In het document "Sluitende aanpak etc." staat bij 3.3 :
Programma-onderdeel A - Basisvoorzieningen op peil 'Basisvoorzieningen op peil' is een lokale en gemeentelijke verantwoordelijkheid. Het gaat over de basisinfrastructuur van het sociale domein in de gemeenten en toegang tot voorzieningen. Het adviesverbeterplan geeft aanbevelingen voor een optimale basisinfrastructuur van wonen, zorg en welzijn voor mensen met een psychische kwetsbaarheid. Sommige gemeenten hebben onderdelen uit het adviesplan al op peil, andere gemeenten nog niet.

Hoe is de positie van Tiel? Heeft Tiel basisvoorzieningen en toegangspoorten en vindbaarheid op peil? Welke wel en welke niet?
4. Vroegtijdige signalering lijkt ons een wezenlijk punt. Maar tegelijk: hoe is die signalering te organiseren? De crisiskamer, hoe gewoon kan die worden in de beleving van mensen? Het zou net zo ingesloten moeten zijn of worden als 1-1-2. Maar zie dat maar te bereiken! En de bereikbaarheid van de politie in geval van crisis is ook erg twijfelachtig als er in de regio

Rivierenland maar heel beperkte aanwezigheid is op de uren dat crisis het vaakst voorkomt, in de avond of nacht. En hoe geschoold in de opvang van verwarde personen is de gemiddelde politiemans/vrouw?

5. Door wie wordt de crisiskamer gefinancierd? Als het ter verlichting van de politietaken is, kan er dan ook vanuit de 'politiepot' meegefinancierd worden? De M-CBK is op zich een goed idee maar hoe en waar plaats je die binnen de gemeente of regio Rivierenland waar hij nog niet is en wie bepaalt wie daar naar toe gaat?
6. **Dagbesteding komt ook niet met voorrang in de plannen voor. Juist als je mensen naar ambulante woonvormen laat overgaan is het aanbieden van zinnige tijdsbesteding o.i. een must! Dus propageer deze vormen van deelname aan de maatschappij. En voorkom daarmee terugval naar ernstiger verwarring. Dagbesteding is zeker belangrijk maar nog belangrijker is dat er een dagelijkse inloop is met gelijkgestemden.**
7. Wijkteams voor de opvang van mensen met een verhoogde kwetsbaarheid. We zien nu door de bomen het bos al bijna niet meer! Er zijn wijkregisseurs, er zijn wijkcoaches, er zijn wijkteams jeugd. Wordt het geen tijd om wijkteams voor 0 tot 100 te krijgen die voor alle problematiek een weg weten?
8. Vervoer, psycholance: voor en nadelen? Drenthe: De psycholance in Drenthe wordt betaald door het Rijk, de bijbehorende spoedpoli – die naar verwachting een half miljoen euro per jaar kost - moet waarschijnlijk door de gemeenten (en eventuele partners zoals zorgverzekeraars) betaald worden. (O.i. horen de kosten van een spoedpoli uitsluitend bij de zorgverzekeraar, aangezien deze al zoveel bespaart door de ambulantisering en de afbouw van de klinische bedden-capaciteit). En een verwarde persoon naar een poli brengen is een duidelijke opschaalactie. N.B. in de psychiatrie werken vooral vrouwen: er moeten dus bij een noodoproep toch altijd 2 sterke politieagenten mee.
9. **Bij ambulantisering mag het betalen van eigen bijdragen nooit een voorwaarde zijn voor het krijgen van begeleiding. Zorg dat de eigen bijdrage geen reden wordt voor zorgmijding!**

Tenslotte: aanbevolen voor alle betrokkenen bij de regelgeving rond 'verwarde mensen' het artikel uit de Groene Amsterdammer van 6 april 2016, blz. 30 – 35, het onderzoek "De 'verwarde' mens" met als titel: 'In de knel tussen ideaal en bezuiniging'. In de marge van het artikel staat de tekst: *Hoewel de overheid al decennia vindt dat psychiatrische patiënten in de wijken moeten wonen, gebruikt ze dit ideaal vooral om te besparen op dure klinische zorg. Ondersteuning aan huis schiet te kort. Pas als mensen overlast veroorzaken, trekken ze de aandacht van media en politiek.*

Met groet, vanuit de WMOraad,

Inge Laduc, Mark van Beek en Aad van Dijk.